

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 29. S. Guilielmus Archiepiscopus Bituricensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Abbatis S. Genovevæ & postea Episcopi Sæcul. XII.
 Tornacensis, circa annum millesimum A. C. 1200.
 centesimum nonagesimum primum da-
 tis, in quibus totam culpam in fratres
 Laicos Grandimontenses rejicit.

Quæ ex ista altercatione secuta sint, *Innoc. III.*
 ex Regula Bullæ, ab Innocentio Papa *l. V. ep. 3.*
 vigesima septima Februarii anno mille *XIV. ep. 144.*
 simo ducentesimo secundo datæ, ex dua- *145. Raine.*
 bus Epistolis anni millesimi ducentesimi *1219. n. ult.*
 duodecimi, & alia Honorii Papæ anno
 millesimo ducentesimo decimo nono
 scripta dispicimus.

§. XXIX.

S. Guilielmus Archiepiscopus Bi-
 turicensis.

Henrico Sulliacensi, Archiepiscopo Bi-
 turicensi, undecima die Septembris
 anno millesimo centesimo nonagesimo
 nono fati functo, cum Canonici Capi-
 tulares ad eligendum successorem con-
 gregati essent, & de Persona non con-
 sentirent, statuerunt accersere Odonem,
 Episcopum Parisiensem, mortui Archie-
 piscopi fratrem, & quondam ex gremio
 Ecclesiæ suæ ad illam Sedem evocatum,
 ut ipsos consilio adjuvaret. Postquam
 Odo Biturigas pervenit, & diu omnes
 deliberassent, visum est, Archiepiscopum
 ex Ordine Cisterciensi eligere, tresque

Pp 5

Abba-

Sæcul. XII. Abbates nominati, quos inter erat Guilielmus Chaliacensis; Episcopi autem Parisiensis arbitrio relictum, quis ex his tribus esset præferendus. Ipse, rein alterum diem dilata, ubi illuxit, ad Ecclesiam Deiparæ *de Sales* se contulit, Missam celebraturus, & mappæ lineæ Altaris schedulas tres, sigillo clausas, quibus erant trium Abbatum nomina inscripta, subjecit. Episcopo aderant viri duo virtutibus & scientiis clarissimi, quorum alter exinde Archiepiscopatum Turoensem consecutus est, alter Insula Episcopali Meldensi ornatus. Missa completa, cum ipsis prosternitur, orat Dominum Deum, ut indicaret, quem elegisset; tum ex Altari de tribus unam schedulam accipit, aperit, & nomen Guilielmi Abbatis legit. Quod Odonemini nisi duobus viris præsentibus patefecit; sed ecce! Canonici Cathedralis, qui interim convenerant, missis ad eum Nunciis Guilielmum Abbatem sibi Archiepiscopum dari enixe deposcunt. Episcopus Parisiensis, vehementi motu in admirationem raptus, electum esse Guilielmum maximæ populi frequentia promulgavit.

Ita Guilielmus Abbas Chaliacensis in Cathedram Archiepiscopalem Bituricensis in Festo S. Clementis die vigesima tertia Novembris anno millesimo

cen-

centesimo nonagesimo nono evectus Sæcul. XII.
est (*). A.C. 1200.

Id primo ad Guilielmi aures fama publica detulit, doluitque vehementer; nam timebat, ne tam sublimis Ecclesiæ regimen suscipere, & dilectæ solitudinis quieti valedicere cogeretur. Hinc Nunciis Bituricensibus advenientibus, ac rogantibus, ut consentiret, humiliter respondit, se haud esse sui ipsius arbitrum, sed secundum Ordinis Cisterciensis constitutiones a Præpositi sui voluntate pendere. Sed ecce, contra quam sperabat, redditur ei Abbatis Cisterciensis Epistola, qua voluntati divinæ, se vocanti, non repugnare jubebatur. Accessit mandatum Sacræ Sedis Legati, Petri Capuani, qui tunc in Francia commorabatur. Ergo Capitulum Cathedrale, ad consecrandum electum Præsulem, Eliam vocat, Archiepiscopum Burdegalensem, qui illico Biturigas se contulit. Adfuere etiam Episcopi Suffraganei, atque inter illos Episcopus Claromontanus, qui jus sibi esse ordinandi Metropolitam suam affirmabat. Sed

(*) Factum Odonis Episcopi Parisiensis, tres schedas, quibus tria nomina Eligendorum inscripta, Mappa Altaris subjicientis, nihil a peccato, quod Tentatio Dei vocatur, nisi simplicitas & bona fides excusare posse videtur.

Sæcul. XII.
A. C. 1200.

Sed productæ sunt antiquæ tabulæ, quæ istud privilegium Archiepiscopo Burdegalensi asserebant. Tum Guilielmus, ab Elia consecratus, annos exinde novem Sedem Bituricensis tenuit. Ab elæ carniū abstinuit, aliosque mores, quibus Monachi vivunt, servavit, quantum in eminenti Dignitatis Ecclesiasticæ gradu positus fuit.

§. XXX.

Ecclesia Anglicana.

Rog. p. 804. Eustachius Abbas *de Flaix*, seu S. Germeri, in Diocesi Belvacensi, ex sociis Fulconis Neviliacensis, hoc anno millesimo ducentesimo ex Normannia in Angliam trajecit, in eo Regno Prædicationis munere functurus. Complura ab eo patrata miracula fama vulgavit. Multos ad usuras debitoribus suis condonandas, & votum de itinere Hierosolymam suscipiendo edendum permovit. Londini & in pluribus locis nundinas die Dominica celebrari prohibuit, instituitque, ut in illis Ecclesiis, quarum census ad id sufficerent, ante S. Sacramentum lampas perpetuo arderet, aut aliud lumen conservaretur. Apud multos cives quoque & alios suo hortatu effecit, ut quotidie in mensa prandentium vel cœnantium catinus poneretur, in quem ciborum partem pro pauperibus divideretur.